

Звіт

Про екскурсію 3-Б класу “Мандрівка до Язлівця”

Класний керівник

Григоришин О.С.

Дата проведення екскурсії: 07.10.2011

Маршрут: Бучач-Язлівець-Бучач

Мета: - знайомство з історичними і культурними пам'ятками с. Язлівець;

- розвивати почуття любові до рідного краю, цінувати культурні та духовні здобутки ;
- гармонізація, духовне зростання особистості;
- формування позитивних взаємовідносин в учнівському колективі та його згуртування.

Бучаччина – край чарівний і багатий на цікаві історичні пам'ятки , незрівнянні краєвиди. Подорож по рідному краї з пізнавальною метою здійснили учні 3-Б класу Бучацької ЗОШ І ступеня №1, а саме мандрівку до с. Язлівця.

Сьогодні Язлівець – маленьке село Бучацького району на Тернопільщині з населенням трохи більше 600 чоловік. А колись одне з найстаріших Західного Поділля було містечком, яке називали «Ключем Поділля».

Юних мандрівників своєю величчю зустріли мури старовинного Язлівецького замку і будівлі Монастиря Згромадження Сестер Непорочниць, оточені зеленню парку.

Привітна екскурсовод Вікторія провела нас у зруйнований замок. Насамперед розповіла цікаву історію існування міста Язлівець (колись це було одне з найкрасивіших і найбагатших міст Польщі, тепер це невелике село). Розказала про історію замку, про Язловецьких, Бучацьких, які будували його декілька поколінь. Хто тільки не переходив дорогами цього поселення: загони татарські, полки козаків, війська польські та турецькі. Могутня фортеця була неприступною для ворогів. Майже з самого початку свого існування і до 17 ст. замок постійно добудовували, зміцнювали.

Після того як господарем став Станіслав Понятовський, він в 1747 році провів реконструкцію будівлі. Добудувавши бокові крила та зробивши його П – подібним виглядом, він перетворив замок на палац. Будівля триповерхова, побудована з цегли та каміння. З Італії привозять оздоблення. На фронтоні палацу з боку парку читаємо девіз родини Понятковських: «Добра слава є друга спадщина». Там же зображено королівську корону, герби родів Понятковських і Чарториських (вони були споріднені), а під гербами нагороду Польщі за виявлену мужність: «Хрест білого орла».

На подвір'ї цього палацу нас зустрів о. Роман Лисак. Він запропонував нам і провів екскурсію в музеї блаженної Марцеліни Даровської. Тут ми дізналися про життєвий шлях блаженної Марцеліни.

Далі ми привабливими алеями парку, під шурхіт осіннього листя прийшли до гробниці – опочивальні монахинь. О. Роман провів з нами спільну молитву.

Після такої цікавої, змістовної екскурсії діти погралися в парку, назбирали чудових осінніх листочків, погойдалися на гойдалках.

Поїздкою до Язлівця всі були задоволені: багато нового пізнали для себе і добре відпочили на свіжому повітрі в оточені милих серцю красвидів.

Незабутня подорож.

Нещодавно я з учнями свого класу їздили на Язлівецький замок. Дорога вилялася змійкою поміж густого лісу, іноді прямуючи то вгору, то вниз. Осіннє розмаїття барвів миготіло, відблискуючи променисте сонечко. Минаючи мальовничі пагорби, ми заїхали на височину. Тут відразу замкові мури зустріли нас, гордовито ваблячи своєю загадковістю. Ми з захопленням слухали розповідь про історію цієї споруди та її жителів. В уяві відразу все загомоніло минулим життям... Та, на жаль, тільки частина споруди вціліла до наших днів.

Відразу біля замку вражає спокоєм та затишною атмосферою монастир. Велике подвір'я з насадженими квітами і каштанами радо приймає своїх відвідувачів. Великий парк, оточений мурами, зберігає спокій тих, хто був захоронений в усипальні монастиря. Неподалік входу мовчазно височить монастирський дзвін. І тільки десь далеко порушує спокій стукіт дятла.

Мені дуже сподобалась поїздка у Язлівці. Я радо ділюся побаченим і почутим зі своїми друзями.

Уч.3-Б кл. Бучацької ЗОШ І-ст. №1
Лось Максим